

РЕШЕНИЕ

№ 19532

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **5039** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по Жалба Вх. № 12005/15.05.2025г. по описа на АССГ, на „БИО ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Г, ет. 3, ап.22, представлявано от управителя Н. Л. Д., чрез АД „Бърчев и Танев“, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724002098-091-001/13.01.2025г., издаден от Р. Р. Б. - орган, възложил ревизията и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 343 от 31.03.2025г. на Директор Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, с който на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, за непризнат данъчен кредит в размер на 158 386.37 лв. и лихви за забава в общ размер на 168 973.95 лв., за данъчен период от 01.01.2020-31.08.2021г., по фактури издадени от „ХЕЛИОНТЕХ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „РАНД КОМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] и „ТЕРМ ИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК].

Жалбоподателят оспорва ревизионният акт, като излага аргументи за незаконосъобразност на акта поради нарушение на материалния закон. Намира, че същия е необоснован и са неправилни изводите на приходните органи за липса на реалност на спорните доставки по фактурите и не са налице доказателства за симулативна правна конструкция с цел данъчно предимство, която да обосновава извод за участие на жалбоподателя в данъчна измама. Намира, че изводите за липса на кадрова и материална обезпеченост на доставчиците са необосновани.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа изцяло

жалбата и моли да бъде отменен ревизионният акт. Представени са подробни писмени бележки. Претендират се съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Директор на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител гл. юриконсулт А., оспорва жалбата изцяло и иска същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Софийска Градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано след постановяването на Решение № 4201/23.06.2023г. постановено по адм.д. № 1754/2023г. по описа на АССГ, с което първоначално издадения РА от 19.09.2022г. за ревизираните периоди от 01.01.2020 до 31.08.2021г. е обявен за нищожен и преписката е върната за извършването за възлагането на нова ревизия.

Настоящото ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221724002098-020-001 от 26.04.2024 г., връчена по електронен път на 07.05.2024 г., изменена със заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221724002098-020-002/02.07.2024г. и №Р-22221724002098-020-003/31.07.2024г., с които е възложена ревизия на „БИО ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.01.2020 г. до 31.08.2021 г. Заповедите по възлагане са издадени от Р. Р. Б., на длъжност Началник на сектор при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221724002098-092-001/13.12.2024г., връчен по електронен път на 16.12.2024г. Срещу РД не е подадено писмено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221724002098-091-001/13.01.2025 г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С.- орган, възложил ревизията и Е. К. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 15.01.2025г.

Извършената корекция, в частта по ЗДДС, е в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 158 386,37 лв. на основание чл. 68, ал. 1, т.1 и т. 2, във връзка счл.25 от ЗДДС, чл. 69, ал. 1, т. 1, чл. 70, ал. 5 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС по фактури, издадени от „ХЕЛИОНТЕХ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „РАНД КОМ“ ЕООД, ЕИК: [ЕИК], „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „ТЕРМ ИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Начислената лихва е във връзка с извършена от ревизираното лице корекция в м. 02.2023г. на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по част от издадените от посочените доставчици фактури, включени в дневниците за покупки на ревизираното дружество за периодите от м. 01.2020г. до м. 04.2020г. /вкл./, м. 07.2020г., от м. 11.2020 г. до м. 01.2021г. /вкл./и от м. 03.2021г. до м. 08.2021г. /вкл./.

В хода на ревизията, са изисквани документи, обяснения и са събрани писмени доказателства от ревизираното лице и трети лица, издатели на фактури, както и клиенти на дружеството, подробно описани в РД. С протокол № 2106483/02.08.2024 г. е документирано посещение на декларирания адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. Г, ет. 3, ап. 22,. при което не е осъществен контакт с представляващ дружеството или упълномощено лице. С протокол №2107340/02.10.2024 г. е извършен преглед на първични, счетоводни и търговски документи, банкови извлечения и счетоводни регистри. Констатирано е че в счетоводството са налични покупни фактури, издадени от „ХЕЛИОН ТЕХ“ ЕООД и „РАНД КОМ“ ЕООД, които не

съответстват на тези, представени в хода на ревизията /фактурите са с идентичен номер и стойност, но с различия, относно посочения предмет на доставките.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „РАНД КОМ“ ЕООД, „Х. ТЕХ“ ЕООД, „ТЕРМ ИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ЕООД, „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ООД, „РАЙФАЛ ПРО“ ЕООД и др. подробно описани в РД.

Установено е в хода на ревизионното производство и не е спорно при съдебното обжалване, че „БИО ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД, е местно ЮЛ, вписано по ЗДДС на 04.09.2012г. – регистрация, независимо от облагаемия оборот и е deregистрирано на 05.06.2023г. от органите по приходите-задължителна deregистрация, при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Дружеството е повторно регистрирано на 27.09.2023г.

Основната декларирана дейност, която се извършва за периода е- по код 4222: строителство на преносни и разпределителни електрически и далекосъобщителни мрежи. За ревизирания период-основната дейност на дружеството е строителство и експлоатация на електрически централи от възобновяеми енергийни източници и консултантска дейност. Основен клиент на ревизираното лице е „БИО ПИ ДИ ЕС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, като осъществяват към него доставки са на обща стойност 2 551 473,79 лв. и начислен ДДС в размер на 510 294,75 лв./ с предмет СМР на фотоволтаични централи, отдаване под наем на МПС и авансови и междинни плащания/. Констатирано е, че двете дружества се управляват от Н. Л. Д. и в тази връзка е посочено, че доставките са между свързани по смисъла на §1, т. 3, „д“ от Допълнителните разпоредби/ДР/на ДОПК лица. „БИО-ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД ползва нает офис, находящ се в гр. С., [улица], офис 1. Има трудови правоотношения с две лица, на длъжност „завеждащ административна служба“ и „координатор по безопасност и здраве“. През ревизирания период е установено изплащане на възнаграждения по извънтрудови правоотношения на 6 лица, посочени поименно в РА, всяко от възнагражденията е в размер от по 600 лв. установени по справка по чл. 73, ал.6 от ЗДДФЛ. Установено е, че тези ФЛ, не са подавали ГДД за периода. Установено е, че само едно лице- от лицата по граждански договори е дало обяснения в хода на производството, обективирани в РД, а същевременно това лице е имало и сключен трудов договор на пълен работен ден на длъжност общ работник и машинист пътно строителство, за процесния период.

По отношение на извършените от ревизираното лице- доставки към трети лица /продажби/, от ревизиращите органи са извършени насрещни проверки по фактурираните доставки, описани по получател /контрагент/ и размер /л. 20-22 РД/. Установено е, че предметът на доставките е разнороден-кейтинг услуги, транспортни услуги, наем на мултимедия и осигуряване на конферентна връзка, реновиране на камиони и автовозни ремаркета, технически тестове и тестове за сигурност на уеб-платформа, ремонтни и укрепителни работи на бензиностанция „АМОКО“ [населено място], ремонт на двускатвароциментова мазилка по вътрешни стени на съществуващо помещение в производствена база, услуги по улично осветление, доставка на метални профили, ремонт на складова база, изграждане на фотоволтаична електроцентрала, реконструкция на ТТ и оптични кабели. Установено е, че общата сума на данъчните основи по фактурите, издавани от ревизираното лице за периода е в общ размер на 2 850 958.57 лв., а общия размер от тази сума на фактурите, издавани на свързаното лице „Био Пи Ди Ес Инженеринг“ ЕООД, са с данъчна основа общо 2 551 473.79 лв. и начислен ДДС- 510 294.75 лв.

Същевременно за лицата, които ревизираното лице сочи като подизпълнители за извършваната от него дейност, а именно доставчици по спорните фактури: „РАНД КОМ“ ЕООД, „ХЕЛИОН ТЕХ“ ЕООД, „ТЕРМ ИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ЕООД, „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ООД „РАЙВАЛ ПРО“ ЕООД, в хода на ревизионното производство е установено, че

същите не разполагат с материална, техническа и персонална обезпеченост за извършването на такава дейност. В дневника за покупки за м. 02.2023 г. жалбоподателят е включил със знак минус част от издадените фактури от посочените дружества, по които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит през м. 08.2020 г., м. 01.2021 г., м.03.2021 г., м. 04.2021 г., м. 06.2021 г., м. 07.2021г. Същите са с данъчна основа в общ размер на 1 814 839,88 лв. и ДДС в размер на 362 967,98 лв.

По отношение на останалите фактури /с данъчна основа в размер на 791 931,83 лв. и ДДС в размер на 158 386,37 лв./ ревизираното дружество не е извършило корекция и е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по тях по ЗДДС, като именно тези доставки са предмет на спор в настоящото производство.

1/. По отношение на фактурите издадени от доставчика „РАНД КОМ“ ЕООД, е упражнено право на данъчен кредит в размер на 23 203,00 лв. по 10 фактури, издадени от „РАНД КОМ“ ЕООД, описани в таблица на стр. 38-39 от РД.

С изключение на ф. №[ЕГН]/23.03.2020г., която е с предмет -памучни маски, всички останали фактури са с предмет СМР по договор BIOS 19128 от 06.12.2019г., по силата на който /"изпълнителят се задължава да извърши дейности в областта на строителство на Фотоволтаични централи - проектиране; административна помощ; доставка на съоръжения /конструкции, фотоволтаични панели, инвертори, устройства за доставка на материали /ел. материали, ел. кабели, соларни кабели, проводници, прекъсвачи, шалтери, електромери, други метри, лниеприемници, заземяване, крепежни материали, подложки за балостови тежести, и др./; строително-монтажни дейности; товаро-разтоварителни дейности; настройка, въвеждане в експлоатация; други дейности: комплексно проектиране на различни обекти; изработка, доставка и монтаж на метални конструкции; изработка, доставка и монтаж на профили; доставка на материали и други; обучения; консултантски услуги, рекламни услуги; маркетингови услуги; транспортни дейности и др. Предвид факта, че договорът е рамков, е посочено, че не са ангажирани заявки или поръчки за извършването на конкретни работи за посочените в представените протоколи обекти в П., Д., И., Кокаляне. При преглед на първични документи в оригинал е установено, че дружеството разполага със същите фактури, но с различен предмет — плащане по договор за консултантски, маркетингови и рекламни услуги. Фактура №[ЕГН]/08.12.2020г. не е декларирана в СД по ЗДДС и дневника за продажби за м. 12.2020г., нито в следващ период. Последната подадена от „РАНД КОМ“ ЕООД СД по ЗДДС е за данъчен период м. 07.2020 г., с оглед на което ревизираното дружество самостоятелно е коригирало издадените след тази дата фактури с номера [ЕГН]/13.10.2020г., [ЕГН]/04.11.2020г., [ЕГН]/01.12.2020г., [ЕГН]/07.12.2020г., [ЕГН]/08.12.2020г., [ЕГН]/09.12.2020г., [ЕГН]/01.01.2021г. Въпреки наличието на споразумение от 01.04.2021г. за уреждане на финансовите отношения, дължимата от жалбоподателя сума в размер на 420 334,18 лв. не е платена. Констатирано е, че банковата сметка на „РАНД КОМ“ ЕООД е закрыта на 11.10.2021г. В счетоводните регистри на „БИО ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД са осчетоводени плащания-в брой, без да са представени РКО.

2/. По отношение на доставчика „ХЕЛИОН ТЕХ“ ЕООД, ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит, в размер на 112 720,50 лв. по 18 от общо издадени 31 фактури от „ХЕЛИОН ТЕХ“ ЕООД, описани в таблица на стр. 45 от РД. Посочените фактури са с предмет СМР по рамков договор ВЮЗ 19126 от 02.12.2019г., със съдържание, идентично на описания по-горе договор BIOS 19128 от 06.12.2019г., сключен с „РАНД КОМ“ ЕООД /описан в т. 1/. При посещение в счетоводството на ревизираното дружество е установено от ревизиращите органи, че жалбоподателят притежава втори екземпляр на част от ангажираните по преписката фактури, в които има разлика по отношение на вписания предмет. Констатирано е също, че фактури с №

[ЕГН]/03.09.2020г. и №[ЕГН]/23.09.2020 г. не са налични в оригинал. Съгласно договора с „ХЕЛИОН ТЕХ“ ЕООД, цената следва да бъде установена в съответни приемо-предавателни протоколи и актове обр. 19, като в нея трябва да бъдат включени всички направени разходи от изпълнителя във връзка с реализацията на извършената дейност. Представени са протоколи към рамковия договор и споразумение от 01.11.2021г. за уреждане на финансовите отношения между страните във връзка с издадените 31 фактури на обща стойност в размер на 1 391 741,88 лв., в което е посочен срок за плащане на дължимата от „БИО ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД сума до 30.10.2024г. В счетоводните регистри на „БИО ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД са осчетоводени плащания в брой, но не са представени РКО.

3/. По отношение на доставчика „ТЕРМ ИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ЕООД, ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит в размер в размер на 12 353,20 лв. по 9 фактури, издадени от „ТЕРМ ИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ЕООД /стр. 54 - 55 от РД/, с предмет-авансово плащане и окончателно плащане по договор. От ревизираното лице са представени договори, фактури и ППП към тях. Съгласно договорите е възложено изграждането на фотоволтаични централи, в обекти посочени в договорите, с материали и съоръжения за сметка на изпълнителя. Към всеки договор в Приложение 1, са посочени обект, мощност на централа, брой фотоволтаични панели, материали и СМР. Във фактурите са посочени стоки и услуги, отговарящи на описаните цитирания договор дейности - доставки на метални конструкции, фотоволтаични панели, монтажни работи по протокол и др., подробно описани в РД. Уточнено е, че цената ще бъде указана в съответни приемо-предавателни протоколи и актове обр. 19, като в нея ще бъдат включени всички направени, разходи от изпълнителя, във връзка с реализацията на извършената дейност. Издадени са 3 фактури с предмет „авансово плащане за строително-монтажни дейности, съгласно договор и приемо-предавателен протокол“ - №[ЕГН]/12.02.2021г., №[ЕГН]/26.02.2021г. и №[ЕГН]/10.05.2021г., за които липсват доказателства за плащане и възникнало събитие по чл. 25, ал. 7 от ЗДДС. актури с №[ЕГН]/02.08.2021г., №[ЕГН]/02.08.2021г., №[ЕГН]/03.08.2021г., №[ЕГН]/24.08.2021г., №[ЕГН]/31.08.2021г. и №[ЕГН]/31.08.2021г. /последните две с нулеви стойности/, не са декларирани в СД по ЗДДС и дневника за продажби за м. 07.2021 г. Последната подадена СД по ЗДДС от „ТЕРМ ИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ЕООД е за данъчен период м. 06.2021 г., като от 21.07.2021 г. същото е deregистрирано по ЗДДС.

4/. По отношение на доставчика „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ООД от ревизираното лице е упражнено право на данъчен кредит в размер на 10 109,67 лв. по 5 фактури, издадени от „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ООД /стр. 59 от РД/. Фактура №[ЕГН]/14.05.2021г. е сторнирана през м. 02.2023г. Същите са с предмет изпълнение на технически тестове на 2-ра платформа, изпълнение на тестове за сигурност, транспортни услуги., Ревизираното дружество е представило в хода на ревизионното производство фактурите, договори и констативни/приемо-предавателни протоколи към тях. Установено е, че с договор от 31.01.2020г. „БИО ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД възлага на „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ЕООД „Изпълнение на технически тестове за уеб платформа - стимулиране и повишаване на заетостта и трансграничната мобилност в трансграничния регион“, ведно с доставка на всякакъв инвентар и оборудване, необходими във връзка с услугата, като купувачът се задължава да предостави необходимите информация и достъп до уеб платформа. Определена е цена по договора в размер на 22 800,00 лв. без ДДС, дължима до 180 календарни дни. Представен е констативен протокол от 22.04.2021г. за потвърждаване получаването на услугите по договора и приемо-предавателен протокол от същата дата. Към този договор е издадена фактура №[ЕГН]/22.04.2020г. с ДО в размер на 22 800,00

лв. и ДДС в размер на 4 560,00 лв., с предмет „изпълнение на технически тестове - 7 600,00 лв., изпълнение на технически тестове на 2-ра платформа - 7 600,00 лв., изпълнение на тестове за сигурност- 7 600,00 лв. Към фактурата са представени констативен и приемо-предавателен протокол от 22.04.2020г. фактура №[ЕГН]/22.04.2020г. не е включена в Дневниците за продажби от изпълнителя и по нея не е извършено плащане. С договор за транспортна услуга от 22.03.2021г. е възложено на същия контрагент да осъществи превоз със собствен товарен автомобил на товари, описани в приложение й да ги предаде на местоназначението на съответния получател, като разходите за товаренето са за сметка на превозвача. Представен е приемо-предавателен протокол от 07.05.2021г., удостоверяващ извършени транспортни услуги на фотоволтаични централи до описаните в него 4 обекта, съответстващи на тези в приложение 1 на договора. В изпълнение на този договор са представени 3 фактури №00.00000036/10:07.2020г., №[ЕГН]/05.11.2020г., №[ЕГН]/03.12.2020г. и приемо-предавателни протоколи към тях. В хода на ревизията от издателя на фактурите /доставчик/, не са представени доказателства за извършване на доставките в т.ч. за наличие на превозни средства, собствени или наети и нает персонал, за притежаван лиценз за международен транспорт. Ревизираното лице не представя, във връзка с тези доставки транспортни и превозни документи- CMR, нито доказателства за получаването на стоки от Н., като същевременно за процесния ревизиран период -2020 г. и 2021 г. няма извършвани и декларираны ВОП. Липсват доказателства, че е използван международен автомобилен транспорт, включително за последващи облагаеми Доставки по ЗДДС.

Фактура №[ЕГН]/07.05.2021г. също е с предмет транспортна услуга, но е във връзка с договор от 22.03.2021г. Посочено е от ревизиращите органи, че не са представени и не се установяват документи, с които са предавани и приемани товари, нито данни за техния вид, няма товарителници, пътни листове и пр. Установено е, че дружеството, издател на фактурите- „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ЕООД не притежава превозни средства, нито представя доказателства за наети такива, няма и нает персонал, вкл. шофьори.

Представен е договор от 23.12.2020г., с който ревизираното лице възлага на „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ЕООД, електроизграждане, в т.ч. доставка на материали и заземителна инсталация на 29,44кwp фотоволтаична мрежова електроцентрала, която да бъде ситуирана върху покрив на търговски център в [населено място], [улица], с инвеститор „ТЕРА ЦЕНТЪР“ ЕООД. Приложен е протокол обр. 19 да извършени СМР на фотоволтаична централа. Не са ангажирани доказателства за плащане по процесите фактури. Фактура №00000000075/14.05.2021 г. е с предмет „авансово плащане“, без да е налице такава.

Извършените насрещни проверки на посочените издатели на спорните фактури, са обективирани в ПИНП, подробно описани, в РД. Изготвените ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, в отговор на които не са представени доказателства от проверяваните доставчици.

доставчици.

Въз основа на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и техния анализ, приходните органи са направили извод, че не се доказва реалност на спорните доставки и действителното извършване на фактурираните услуги от тези доставчици. Този извод се базира на факта, че не са представени, както от доставчиците, така и от

жалбоподателя-всички документи, удостоверяващи извършването на услугите, като същевременно е безспорно установено, че доставчиците не разполагат с материалната техническа и кадрова обезпеченост да извършат доставки с такъв предмет, липсват и доказателства-за наличието на граждански договори с подизпълнители, които разполагат с такава. Въз основа на извършен анализ на установените в хода на ревизионното производство факти, като-наличието на фактури с идентични номера и стойност, но с различен предмет, в дружеството, сторнирането на голям брой от фактурите, липсата на доказателства за реално плащане по фактурите, както и дерегистрацията по ЗДДС на голяма част от доставчиците, по почин на приходните органи, невъзможността да бъдат открити, да представят доказателства и да се извърши проверка в счетоводствата им, ревизиращите органи са направили извод за наличието на данъчна измама, чрез изграждането на правна конструкция, в която са налични фактури, договори и приемо-предавателни протоколи за извършени услуги и тяхното осчетоводяване, по фиктивни доставки, което постига за ревизираното лице данъчно предимство.

Въз основа на тези установявания и техния анализ, на основание чл. 68, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, чл. 69, ал. 1, т. 1, чл1., чл. 70, ал. 5 и чл. 71, ал. 1 от ЗДДС на „БИО. ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 158 386-37 лв. и начислена лихва в размер на 168- 973.95 лв.

В хода на административното оспорване и в хода на съдебното производство от жалбоподателя не са представени нови доказателства.

По делото е прието заключение по допуснатата ССЧЕ на ВЛ-Ю. Д., неоспорено от страните и кредитирано от съда като компетентно и обективно, частично, посочено по-долу по отношение на определени изводи на ВЛ, доколкото се основават само на представени от жалбоподателя данни и не кореспондират с другите доказателства по делото. По същество заключенията на ВЛ не противоречат на констатираните факти в хода на ревизионното производство. В съдебно заседание, ВЛ посочва, че не е извършвало проверка за действително извършвани плащания по спорните фактури, а е направило изводите си за извършени банкови плащания- въз основа на това, че в сачите фактури е посочено, че плащането е по банков път, а по отношение на извършваните плащания в брой е установило такива- Въз основа на представени РКО към фактурите. ВЛ посочва също изрично, че по отношение на дружеството „Р. про“ няма представени изобщо фактури и затова, същото не е изследвано и не е описано изобщо като доставчик.

От заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ, се установява, че: Фактурите издадени от процесните доставчици по спорните фактури към „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД през ревизирания период отговарят на изискванията на Закона за счетоводството и на ЗДДС, като размера на ДДС и показан на отделен ред. Във всяка фактура е записано, че основанията за плащанията са съобразени с чл.67 от ЗДДС. За реалното изпълнение на договорните задължения, към всеки един от договорите са представени Приложения за извършените видове дейности и Протоколи образец 19 за извършените строителномонтажни работи, подписани и подпечатани от възложителя „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД и изпълнителите „Терм Инженерниг Груп“ ЕООД, „Райвал Про“ ЕООД, „Ранд Ком“ЕООД, „Хелион Тех“ ЕООД и от „Администриране и защитата на личните данни“ ЕООД. Процесните фактури издадени от процесните доставчици към „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД за периода от 01.01.2020г. до 11.08.2021г. са показани в таблици, обективирани в заключението, с означение за местонахождението им по делото /лист/. В

таблица 5 са описани по номер, ДО, предмет и стойност на ДДС, фактурите за последващи доставки през процесния период /въпреки техническата грешка в протокола от о.с.з. и заключението, че таблицата е номер 6/. ВЛ дава заключение на поставените въпроси, както следва: От Аналитичен регистър на „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД за периода от 01.01.2020г. до 31.08.2021г. се установява, че доставките по фактури издадени от „Хелион Тех“ ЕООД, „Трерм Инженерниг Груп“ ЕООД, „Ранд Ком“ ЕООД и „Администране и защита на личните данни“ ООД са отразени в счетоводството на жалбоподателя, *лист 489-495 от приложение 2 към делото*. Разходите от „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД за изпълнението на тези услуги от доставчиците са осчетоводени по счетоводни сметки 602-разходи за външни услуги, 453/1-разходи за данък върху добавената стойност и по счетоводна сметна 401-доставчици. От инвентарна книга на фирма „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД към 31.12.2024г. се установява, че дружеството е разполагало с три броя дълготрайни активи, *лист 483 от приложение 2 към делото*. От анализа на СПРАВКА ПО ХРОНОЛОГИЯ С КОРЕСПОНДЕНЦИИ за сметка 4011 доставчици в лева за периода януари-декември 2020г. на „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД, се установява, че в счетоводството на „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД са отразени фактури

№

449/07.02.2020г.,452/14.02.2020г.,456/26.02.2020г.,349/11.03.2020г.,350/11.03.2020г.

Осчетоводяването на разходите за изпълнението на тези услуги е по счетоводна сметка 602- разходи за външни услуги, *лист 736 от приложение 4 от делото* .

В дневниците за продажби на „Терм Инженерниг Груп“ ЕООД са декларирани фактури с получатели „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД, *лист 682 от приложение 4*. В дневниците за продажби на „Администриране и защитата на личните данни“ ЕООД са включени фактурите с получател Био Пи Ди Строй ЕООД *лист 692, от приложение 4*. При проверка в регистрите на НАП е установено, че в регистрите по ДДС до месец 10.2021г. са подавани СД за ДДС с нулеви данни и резултати, *лист 700, от приложение 4*. По отношение на извършените плащания по фактурите-ВЛ посочва, че по всяка една фактура издадена през процесния период за доставки от „Хелион Тех“ ЕООД, Трерм Инженерниг Груп“ ЕООД, „Ранд Ком“ ЕООД и „Администране и защита на личните данни“ ООД към Трерм Инженерниг Груп“ ЕООД, са извършвани плащания по банков път, като в съдебно заседание изрично посочва, че е установило това по текста и изписаното във фактурите, а не по банкови документи и доказателства, поради което и съдът-в тази част, не кредитира заключението.

От Аналитичен регистър на „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД за периода от 01.01.2020г. до 31.08.2021 г. се установява, че доставките по фактури издадени от „Хелион Тех“ ЕООД, Трерм Инженерниг Груп“ ЕООД, „Ранд Ком“ ЕООД и „Администране и защита на личните данни“ ООД са отразени в счетоводството на жалбоподателя, *лист 489-495 от приложение 2 към делото*.

ВЛ дава заключение, че от анализа на доставките по спорните фактури, извършен въз основа на посочения предмет и декларираната дейност на „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД по издадените фактури от процесните доставчици се установява, че получените доставки са използвани в независимата икономическа дейност на жалбоподателя. Съдът, обаче, не кредитира заключението в тази част, доколкото доказването на използване на доставка в икономическата дейност на лицето, не се установява само от предмета на дейност, съгласно ТР и декларираната от него извършвана дейност- а следва да кореспондира с реално извършена за процесния период икономическа

дейност, а не формално документирана. По отношение на извършените от ревизираното лице последващи доставки за процесния период ВЛ дава заключение, че за Извършваните последващи доставки от „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД в качеството му на изпълнител по договорите с неговите възложители от „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД са издавани фактури, описани в таблица № 5 от експертизата.

Към всяка една от последващите фактури са представени приемо-предавателни протоколи, подписани от страните. Плащанията от получателите на последващите доставки от „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД по процесните фактури издадени от „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД са извършвани в брой, като към всяка фактура е приложен фискален бон. Същевременно, обаче се установява, че: основанията за издаването на фактурите от процесните доставчици към „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД са: авансово плащане на СМР, плащания за транспортна услуга, за различни технически тестове на два броя платформи за сигурност, а основанията за издаването на фактури от „ Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД за последващите доставки/реализации са: осигуряване на кетъринг, кафе паузи за разни събития, осигуряване на мултимедия и конферентни зали, осигуряване на логистика при провеждане на дневни семинари, основно почистване на помещения, складове и т.н., *подробно описани в том 4, лист 730 – 802 от делото*. ВЛ дава заключение, че между описаните количества и видове стоки/услуги по издадените спорни фактури и тези по последващите доставки /реализация **няма съответствие**.

На последния въпрос в заключението си, ВЛ дава отговор, че: В материалите по делото, в това число в представените седем тома документи, не се намират документи, доказващи доставки на стоки/услуги идентични/по вид и количество с тези по фактурираните спорни доставки през проверявания период от друг доставчик

По делото са представени и приети на хартиен и магнитен носител, доказателства, удостоверяващи компетентността на лицата, издали актовете в хода на ревизионното производство, както и документи, удостоверяващи електронното издаване и връчване на документи, поради което и не се констатира незаконосъобразност на оспорения акт или нарушения на административно производствените правила, обосноваващи неговата отмяна на тези основания.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните и кредитирани по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срок, срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации и представените по делото доказателства, че оспореният РА, е издаден от компетентен орган и не се констатира обстоятелства, обосноваващи отмяната му на това основание. Оспорения в производството РА, е издаден от компетентен орган, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен

размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

При анализа на твърденията на страните и доказателствата по делото, съдът прави извод, че по същество спорът в производството се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка с отказаното право на признаване на данъчен кредит, за доставките, посочени в РА /съответно РД/, в общ размер на 158 386.37 лв. /главница/ и лихви за забава в общ размер на 168 973.95 лв., за данъчен период от 01.01.2020-31.08.2021г., по фактури издадени от „ХЕЛИОНТЕХ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „РАНД КОМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] и „ТЕРМ ИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК].

Жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на този извод, като посочва, че спорните доставки са реално осъществени. Намира, че надлежното счетоводно отразяване, наличието на договори, фактури, приемо-предавателни протоколи, и представените от него описи и обяснения, в достатъчна степен обосновават ползването на данъчен кредит, като счита, че той не следва и не носи отговорност за действия или поведение на предходните си доставчици. Същевременно оспорва и изводите за наличието на данъчна измама.

По делото не се спори относно фактическите констатации, установени в ревизионното производство от ревизиращия орган. Не е предмет на спор и непредставянето на доказателства от преките доставчици на ревизираното лице или от негов подизпълнители, във връзка с извода за липса на кадрова и техническа обезпеченост и възможности за реално извършване на договорените доставки, доколкото той е базиран на справки в масивите на НАП, потвърдени и от заключението на ВЛ в хода на съдебното производство.

По делото не се спори, а се установява и от събраните доказателства, че ревизираното лице-жалбоподател, е регистрирано по ЗДДС, води счетоводство. Спорните фактури, отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч.

Същевременно от представените фактури, не може да се установи по вид и обем предоставяната услуга, доколкото са използвани родови понятия за доставките, описани в табличен вид в РД, което не позволява ясно и точно идентифициране и определяне на конкретния вид-услуга.

По отношение на материалната законосъобразност на РА, във връзка с констатациите за липсата на реалност на доставките, поради това, че не отразяват действителни стопански операции, съдът намира следното:

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който поражда правни последици само ако са налице всички негови елементи. Правото на приспадане на данъчен кредит е свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Доставката на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставката на услуга е всяко извършване на услуга.

Изводът за липса на реална доставка се базира на установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Съдът следва да установи дали изводът за липса на реална доставка е основан на правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени в хода на ревизионното производство. При обжалването на РА не само ревизираното лице има

задължение да докаже реалността на доставките, като благоприятен за него факт, свързан с възникване на правото на данъчен кредит, но следва да бъде установено дали изводът на ревизиращите органи за липса на реални доставки е логически и правно обоснован.

Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност, който при осъществяването си оставя следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. Този извод следва от тълкуването на разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, според което задълженото лице следва да докаже благоприятните за него факти. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС и СЕС. Правото на данъчен кредит е субективно притежателно право с насрещен субект приходната администрация, поради което според чл. 154 от ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, във връзка с чл. 144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е за жалбоподателя. В съдебното производство жалбоподателят не доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит. От събраните писмени доказателства от приходната администрация, приложени в съдебното производство, се установява, че същият не разполага с други преки или косвени доказателства, установяващи реалността на доставките, освен фактури, договори и в частност приемо-предавателни протоколи, които са представени и налични само при ревизираното лице. Въпреки счетоводното отразяване при ревизираното лице, не се констатира възможност за идентификация по вид, размер и обем на доставките на услуги. Наличието само на фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, не е достатъчно за доказване реалността на доставките. Макар и да приемем, че ревизираното лице, не носи отговорност за поведението на своите доставчици, възможностите им за кадрова и техническа обезпеченост или техни задължения към приходната администрация, всеки получател по доставка, има задължението да прояви минимална добросъвестност, като изисква и съхранява при себе си съпровождащи доставките документи и връзката им с последващи доставки, с цел удостоверяване и доказване на правата си пред приходната администрация. Всеки икономически оператор, за целите на ДДС, е задължен и да проявява минимална добросъвестност, при избора си на доставчици, като въз основа на публично-достъпни данни е имал задължението да провери и установи дали доставчиците му са действително осъществяващи търговска дейност, съгласно регистрираните за тях обстоятелства и отчетност, по ТР, което обстоятелство, би изключило отговорността на ревизираното лице, за недобросъвестни действия на доставчиците спрямо приходната администрация и би изключило знанието за наличието и участието му в данъчна измама. Събраните в хода на ревизионното производство доказателства и техния обективен анализ, обосновават извод за правилност на изводите на ревизиращите органи за липса на реално изпълнение на доставките по процесните фактури. Съвкупният анализ на доказателствата, води до извод, за наличието на изградена система за документално

и приведено в съответствие със ЗСч, отразяване на доставки, с цел данъчно предимство по ЗДДС. Безспорно е установено, че предметът на дейност, на никой от преките или предходни доставчици по веригата, не е във връзка с основната икономическа дейност на ревизираното лице, за никой от доставчиците, не е установена кадрова или материална обезпеченост и възможност за реално извършване на процесните доставки, като същите са и дерегистрирани по ЗДДС, по почин на данъчната администрация.

Всички фактурирани доставки, за процесните доставчици, са съпроводени от рамкови договори, с почти-идентичен предмет, а плащания по тях в хода на ревизионното и съдебното производство не са установени, напротив-съществуват споразумения-във връзка с плащания по фактурите, със срок след дерегистрацията и закриването на банковите сметки на доставчиците. Сумите по доставките са значителни и заплащането им в наличност с РКО, каквото е отразено в счетоводството, също съответства на изводите за липса на доставки. Наличието на две фактури с идентични номера и стойности на ДО ДДС, но с различен предмет и многократното сторниране на фактури от жалбоподателя, макар и косвено в достатъчна степен обосновава изводите за фиктивни доставки с цел постигане на данъчно предимство.

Съдът приема, че за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението /сделката/ или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, или с документалното и обективизиране в договори и приемо-предавателни протоколи, а с изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащия задължението за доставката юридически факт е индиция за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните доставки. Не са представени други доказателства, различни от събраните в хода на ревизионното производство, които да установят чрез пълно и главно доказване реалност на процесните доставки, поради което и въз основа на изложените по-горе мотиви, съдът приема, че законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури и доставчици, с които на дружеството са определени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, а са налични само първични и вторични, отразени по ЗСч счетоводни документи, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение

за регистрираното лице да го начисли. В случая, не е налице данъчно събитие, поради което и фактурите и договорите, както и приложените към тях съпровождащи документи, не се основават на реална доставка, не са документално обосновани и поради наличието на достатъчно доказателства за знание в жалбоподателя за участие в изкуствена правна конструкция, която по своя характер представлява по смисъла на ЗДДС данъчна измама, няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит.

Обосновани и доказани са изводите на ревизиращите органи, за липсата на реалност на доставките и наличието само на документално и счетоводно обосноваване на доставки, при което се постига данъчно предимство в полза на жалбоподателя, макар и тези изводи да не са ясно посочени от ревизиращите органи. Съдът прави извод, че именно тези факти и обстоятелства, при цялостния анализ на доказателствата, установяват по безспорен начин извод за липсата на реалност на доставките. Недоказана е защитната теза на жалбоподателя, че той не следва да търпи вреди за поведение на предходните доставчици или липса на доказателства за доставките при тях. Напротив, в хода на съдебното производство, по безспорен начин, се доказва, че независимо от това, че предходните доставчици, по никакъв начин не са свързани с предмета на доставките, нямат кадрова обезпеченост и ресурс, да ги извършат- документално и счетоводно, записванията и отразяването на спорните доставки, са отразени, което подкрепя извода, за съставянето на документи и счетоводното им отразяване-без да е налице действителна стопанска операция /доставка/ по тях. За да е налице данъчно предимство, съгласно мотивите на дело С-255/02 /X. (Halifax)/, по отношение на удостоверените доставки и свързаните с тях данъчни фактури и първични счетоводни документи, следва да е установено, че за всички участници в конкретните документирани доставки, е доказано намерение за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не попадат в обхвата на независимата икономическа дейност на лицата и не са икономически обосновани. При всички случаи изграждането на такава конструкция на сделки с цел заобикаляне на закона и данъчна измама, следва да е безспорно установена въз основа на всички обективни данни, установени за конкретния случай, каквито в достатъчна степен са събрани в хода на ревизионното и съдебното производство. В този смисъл са и мотивите по съединени дела С-354/03 /Оптиген (Optigen)/, С-355/02 /Фулкрум/ (Fulcrum)/ и С- 484/03 /Б. Х. С. (Bond Haus Systems)/. В процесния случай, тези изводи се обосновават и от факта, че последващите доставки на ревизираното лице са с предмет, различен и напълно несъответен на предмета на процесните доставки. Това на още по-голямо основание подкрепя извода на приходните органи за липсата на реални доставки и данъчна измама. Тези изводи в случая, се базират на множество косвени доказателства, които, обаче са достатъчни и логичната връзка между тях, обосновава доказано намерение за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, още повече, че основния клиент на ревизираното лице, за процесния период е „БИО ПИ ДИ ЕС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, като осъществените към него доставки са на обща стойност 2 551 473,79 лв. и начислен ДДС в размер на 510 294,75 лв./ с предмет СМР на фотоволтаични централи, отдаване под наем на МПС и авансови и междинни плащания/, за който е безспорно установено и не е спорно по делото, че е свързано лице по смисъла на §1, т. 3, „д“ от Допълнителните разпоредби/ДР/на ДОПК лица.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че при така установените факти и техния анализ, ответникът е достигнал до правилни изводи за липса на реално получени доставки по фактурите, издадени от доставчиците на жалбоподателя, за процесния период и данъчна измама. В хода на съдебното производство, се установи, че органите по приходите правилно приемат, че не е налице реална доставка по смисъла на чл.6/9 ЗДДС и съответно е налице обстоятелство по чл. 70, ал. 5 ЗДДС, т.е, че данъкът по процесните доставки на услуги е начислен неправомерно. Доколкото е правилен и законосъобразен извода за отказано право на данъчен кредит по ЗДДС за процесния период, основателно е и акцесорното вземане за лихви за забава, определени в оспорения РА.

В обобщение съдът намира, че оспорения Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724002098-091-001/13.01.2025г., издаден от Р. Р. Б. - орган, възложил ревизията и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 343 от 31.03.2025г. на Директор Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, е правилен и законосъобразен и като такъв следва да бъде оставен в сила, а жалбата като неоснователна и недоказана-да се остави без уважение.

При този изход от правния спор и въз основа на направено искане, ответната страна има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски. Към 22.04.2026г., когато е даден ход по същество на настоящото производство, е в сила нормата на чл. 161 ДОПК, изм. ДВ, бр. 17 от 2026г., съгласно която размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя съгласно чл.37 от ЗПП, като с оглед материалния интерес по настоящото дело, съдът следва да приложи чл. 25, ал.2, вр. чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в настоящата и редакция, поради което и определя размер на юрисконсултското възнаграждение за настоящото производство в общ размер на 675 лв /450+450:2/, като с оглед Закона за въвеждане на еврото в Република България, считано от 01.01.2026г., сумата възлиза на 345.12 евро, които следва да се заплатят от жалбоподателя.

Доколкото производството е започнало и оспорения акт е издаден в левове, превалутиране на оспорените суми в евро, съдът не следва да прави с настоящия съдебен акт.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на „БИО ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Г, ет. 3, ап.22, **срещу** Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724002098-091-001/13.01.2025г., издаден от Р. Р. Б. - орган, възложил ревизията и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 343 от 31.03.2025г. на Директор Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, с който на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, за непризнат данъчен кредит в размер на 158 386.37 лв. и лихви за забава в общ размер на 168 973.95 лв., за данъчен период от 01.01.2020-31.08.2021г., по фактури издадени от „ХЕЛИОНТЕХ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „РАНД КОМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „АДМИНИСТРИРАНЕ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] и „ТЕРМ ИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ЕООД,

ЕИК:[ЕИК], като неоснователна.

ОСЪЖДА „БИО ПИ ДИ ЕС СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Г, ет. 3, ап.22, **да заплати** на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП, сумата от 345.12 евро /триста четирдесет и пет евро и дванадесет евроцента/, *представляваща сторените в производството съдебно-деловодни разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение.*

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: